

joče osebe smatrati kot trgovinsko pomočno osebje (§. 92 obrtnega reda), oziroma kot obrtni pomočni delavci (§. 73 obrtnega reda), ali ne kateri bi bili znaki za lastnost oseb, katere po §. 73 zadnji odstavek obrtnega reda, opravljajo službe višje vrste in toraj v zmislu obrtnega reda niso pomožni delavci, in pa za lastnost oseb, katere po članu V., črka d, vpeljavnega zakona k obrtnemu redu, nižja pomožna dela pri obrtih opravljajo? Bi se li mogla v tej ali oni lastnosti doslužena leta všteti v dokaz sposobnosti, da se nastopi trgovski obrt. Pod kojimi pridržki ali pogoji? — Trgovinsko pomočno osebje so brez ozira na učence (vajence) vse one osebe, katere po dovršeni osvoboditvi oskrbujejo prodavanje blaga (trgovski pomočnik) ali pa dobijo opravke pri drugih trgovskih poslih, kot: knjigovodje, blagajniki, odpravniki, založničarji. Toraj se imajo vse, če so pri višjih vrstah služeb ali ne, nameščene, trgovsko naobražene osebe smatrati kot pridruženici (zadruga). Hlapci, izhajalci se ne morejo smatrati kot trgovsko pomočno osebje, ker opravljajo podrejena pomočna dela, ter se ne morejo prištevati pridruženecem (zadruga). Ker se more z zahtevano teoretično in praktično naobrazbo doseči sposobnost, vsako trgovino zadevajočo višjo ali nižjo službo opravljati, je enako, v kaki lastnosti se je dovršila služna dôba.

Pri glasovanji se predlog sprejme.

III. Gosp. zbornični svetnik Mihael Pakič poroča o zborničnem proračunu za leto 1887, kateri znaša skupno 4667 gold. 25 kr., ter se je proti vlanskemu povišal za 194 gold. 25 kr.

Poročevalec stavi naslednje predloge: 1. Proračun za leto 1887. se v vseh posamičnih točkah, kakor tudi v skupnem znesku 4667 gold. 25 kr. odobri; 2. v pokritje potrebščin naj se naprosi c. kr. deželna vlada, da oskrbi pobiranje dozdanje doklade po 6½ odstotkov od pridobitkarine vseh volilcev; 3. predsedstvo ima potem c. kr. deželne vlade predložiti proračun visokemu c. kr. trgovinskemu ministerstvu v potrdilo.

Gosp. zbornični svetnik Karol Luckmann omenja, da se je do zdaj zbornična doklada pobirala samo od dobitkarine. Ker se za deželne in občinske potrebščine pobirajo doklade od skupnega davka na pridobitkarini in dohodkarini, naj bi se po njegovem mnenju ti davki vzeli tudi za podlago za zbornično doklado. On toraj predlaga, naj bi predsedstvo, predno predloži proračun za leto 1888, poizvé visokost omenjenih davkov.

Gosp. zbornični svetnik Iv. Baumgartner predlaga, naj bi se uže zdaj sklenilo, da se za leto 1888. doklada razdeli na pridobitkarino in dohodkarino volilcev.

(Dalje prihodnjič.)

Zemljepisni in narodopisni obrazi.

Nabral Fr. Jaroslav.

45.

Povodni konj pa bivol.

Potoval sem z enakomislečimi drugovi, da se seznanim z rastlinami tega dela sveta. Nekega dne smo jahali ob veliki reki. Cilj našega potovanja je meril na to, da bi prišli na nasprotni breg. Ogledali smo plitvine na več mestih, da bi dobili varen prehod. Gazeč po visoki travi, zabredli smo kmalu v glen. Treba se ga je bilo ogniti, in v petih minutah smo ga uže imeli za seboj. Ali komaj če smo jahali deset minut ob reki

narpej, naleteli smo zopet na močarino. Eni so jo hoteli pobiti, drugi so nastojali, da bi se kar [preko reki spustili, vzlasti zategadelj, ker je bila tu nenavadno široka, in toraj tudi plitveja.

„Pa poskusimo“, oglasi se francosk častnik. In ne da bi bil počakal, kaj porekó ostali, spodbodel je konja z ostrogami in ga zadrevil v reko. Ali naenkrat se mu je konj na zadnji nogi postavil in začel prhati. Častnik ga spodbada, ali konj le neče naprej. Mi, ki smo brodili za njim, ugledamo tisti hip iz vode se vzdigovati nekako postavu skoro štirivoglate glave z malimi očmi in ušesi. Brzo se je tudi odprl gobec, in posvetili so se ogromni zobje, vzlasti veliki so bili zakrivljeni ocnjaki, posebno ona dva v spodnji čeljusti. Konj častnikov in konji naši so se obrnili in brzo brodili iz vode.

„Kaka zver je to?“ povpraševali smo drug drugega. Hotentot, ki je Francoza spremljal, zakrohotal se je na ves glas ter dejal: „To je veliki škodljivec našega polja, to je povodnji konj. Po dnevu se drži v vodi, v jezerih in večih rekah, muli vodna zelišča, in kedar mu je treba dehniti, pomoli nosnice iz vode. Tudi se rad greje na pesku, ali se valja po blatu. Po noči pa gré iz vode na pašo v gozd, še raje na bližnje polje, ter nam dela veliko škodo, ker desetkrat več poteptá kakor požre, ali pa še celó povalja po njivi. Odganjamo ga z ognjem in bobnanjem.“

„Gledite, uže se je potopil!“ zavpije eden.

„Dober plavec je“, omeni Hotentot.

„Le za njim!“ velí častnik. „Hotentoti bi nam nikdar ne odpustili, če bi ne ubili njihovega škodljivca.“

Hotentot se je režal, a potem je dejal: „In meso njegovo, to je oblizek! Tudi mast gré v slast Hotentotom.“

„Tedaj, gospodje, pripravimo puške“, zinil sem jaz. „Če je ta pošast oblizek Hotentotom, tedaj bode dišala tudi nam. Le naprej! Kje je?“

„Ondi vidim nekako klado na vodi, ali o povodnem konju ni sledú“, oglasi se mi najbliži drug.

„Prav tisto je povodnji konj“, — opazi Hotentot.

„Tisto je glava njegova, a truplo je pod vodo. Čez dan ne ugleda človek nič drugega kakor glavo njegovo, ali po noči vleče svoje do trinajst čevljev dolgo, vampasto truplo iz vode na suho. Toda, gospodje, ako ga hočete podreti, nabijte puške s železnimi krogli, kajti svinčena se rada sploskne ob črepinji njegovi. Vsi mu moramo pomeriti v oka, ter tudi vsi ob enem sprožiti. Tudi moramo razjahati in se peš bližati mu, kajti je jako oprezen.“

Učinili smo, kakor nam je svetoval skušeni Hotentot. Kedar smo se na sto korakov približali glavi velikanovi, pomerili smo, in sedem krogel je zletelo proti njemu. Ali smo kaj zadeli in kako, tega prvi hip nismo mogli vedeti. Čez nekaj časa smo opazili, da se truplo ziblje na vodi. Hotentot je zatrjeval, da je zver mrtva. In res je bilo tako. Koj smo poslali Hotentota v bližnjo vas, da pokliče svoje rojake na pomoč. V pol ure je uže došlo nekoliko ljudi, malih in velikih z dvema vprežnima voloma. Črnci so šli na plav, da so tako prišli do povodnjega konja. Kedar so ga dobili, zvezali so ga z motvozi, privlekli do brega, potem pa so vpregli vola, ki sta velikansko truplo na suho potegnili. Velikan ta je tehtal po priliki še čez 50 centov, debela koža sama okolo devet centov.

(Konec prihodnjič.)